

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum
Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant**

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

XXVI. Et ne nos inducas in tentationem:

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

moveatur ad immutanda corda hominum modis etiam portentosis, proinde videre est in S. Joanne Gualberto, ad ea compungenda, convertenda, & speranda, ut facile implerent reliqua, quae requiruntur ad obtinendam à DEO veniam. Cùm è contrario negasse veniam causa fuerit, ut DEUS à se popullaret, qui jam jam pulcherrimam martyrij palmam prensabat, prout accidisse ceruimus infelici. Sa-

XXVII.

Et ne nos inducas in tentationem.

Considera Propositum esse lapidem Lydium, ad quem examinetur penitudo, priusquam acceptetur à celo ut aurum obrizum. Ita ut si Patri nostro tam bono videri velimus, dolere de injurijs, quas irrogavimus exhibere necesse est, sed secundo, propositum efficax, quod concedimus, illas non amplius irrogandi: hoc enim lapide probatur. *Deprecatio pro peccatis recedere ab injustitia.* Eccli. 35. v. 3. Id verò in calu nostro melius exequi non possumus, quam si eandem rogemus, ut arceat à nobis, quod quid rursus potest inducere ad peccandum. cùm possimus equidem cavere, ne nos ultro incidamus in occasiones peccandi de novo. *Observabo me ab iniquitate mea.* Ps. 17. v. 24. potro facere non possumus, ut non ipse in nos incidant. Ne pu-

R. P. Pauli Segneri *Manna Anima.*

resergo, quando dicimus hie DEO: *Et ne nos inducas in tentationem*, nos perere, ut nullo unquam modo tentemur, primò quia hoc possibile non esset, cùm vita ipsa sit campus certaminis: *Tentatio est vita hominis super terram.* Job. 7. v. 11. secundo, quia non foret utile, cùm tentatio commoda afferat infinita illi, qui eam novit superare. *Omne gaudium existimate fratres mei, cùm in tentationes varias incideritis.* Jac. 1. v. 3. Tertio, quia nec foret conveniens, cùm abhorreret ab omni ratione velle esse ab omni certamine exemptum, & tamen coronari. *Hoc autem pro certo habear omnis, qui se colit, quod vita ejus, si in probatione fuerit, coronabitur.* Tob. 3. v. 21. Petimus ergo non ita tentari, ut in tentationem incidamus, sicut aves, cervi, capreoli, & alia ejusmodi animalia in rete incidunt,

lii ii

dunt,

dunt, ut hereant. *Et ne nos inducas in tentationem.* & sic te ipsâ petimus à DEO præservari non à quocunque genere tentationis univertim, sed ab ijs sigillatim, quibus DEUS prævidet nos succubituros sive voluptate inescartos, prout avibus contingit, quæ pro uno grano milii' reti capiuntur, sive patiendo fatigatos, prout accidit cervis, capreolis, & alijs feris animalibus, quæ quòd resistere jam non possint amplius venatoribus persequentibus, laqueis se implicant, atque hoc colligitur ex modo, quo loquimur hîc DEO, dum illi dicimus: *ne inducas.* In alijs tentationibus, quæ bono nostro cedunt, non succumbimus, sed stamus fortiter quasi superiores retibus: & ideo dici nequit in eas nos inducere. In eas inducit, quæ sunt perniciosæ, non quòd aliquando studio nos impellat, sed quòd permittat incidere. non enim ignoras idiomate Divino ita de DEO nos loqui: modo scilicet humano. Dicitur DEUS indurare cor nostrum, cum prævidet, nisi opportunè tale subministrat auxilium efficax, nos indurandos, & indurati permittit: *Indurasti cor nostrum, ne timeremus te.* II. 63. v. 17. Dicitur nobis excacate oculos, quando excacari nos permittit: dicitur aggravare aures, quando aggravati permittit: dicitur denique facere, ut aberramus à præceptis suis, quando aberrare permittit: *Quare errare nos fecisti Domine de vijs tuis?* II. 63. v. 17. Ita præsentis loco tunc dicitur DEUS inducere in

rentationem, quando induci nos permittit: *Induxisti nos in laqueum tuum.* 65. v. 11. Hac igitur promittitur esse mens tua, cum dicis Dominus: *Et ne nos inducas in tentationem.* unquam tentationem illam perire, quâ te prospicit capiendum. Et sic rite loquamur, duo hic postulant, demum ad unum reducuntur, tamen duo, primum, ne inducas in tentationem, hoc est, ne contemneris, & hac ratione petis à peccato prævari. Secundum, ne tentationem patiaris, in qua prospicit infirmitate debilitatem tuam fatetur, voluntatem, quam habes peccati cadendi.

2. Considera duas esse tentationes perniciosas, internas quædam, & externas. Priores in nobis contingunt ex innata Concupiscentia, quæ inest. Posteriores oriuntur ex objectis, quæ sunt extra nos. Proveniunt provenire à Carne, quæ inest suis infestationibus duo ipsa nempe ut nos abstrahat à bono, & quod aliâ Spiritus aspiraret, & in malum nos pelliciat. *Quisquis tentatur à Concupiscentia pertractus est illeceum.* Jac. 1. v. 14. *Pertractus à bono, illeceum ad malum.* Posteriores dicuntur venire à Mundo, eundem finem habet propositum, quem Caro collimat, nempe tentandi à bono, & incitandi ad malum, non perinde ut Caro uno modo pertractat. Caro non nisi blanditijs nos pergitur, ut Dalila Samionem. Ma-

diis blanditiis simul & persecutionibus Saul Davidem. blanditiis quibusdam, representando cuncta bona sua tibi gratia, persecutionibus vero, oculis obijciendo probra, carceres, crucces, & horridum arumarum apparatus. Ita est, duo isti perniciosissimi Tentatores minus haberent vitium, nisi validissimum haberent exterio subsidium. & sic ad nos tentandos non est sola caro, nec mundus solus, sed utriusque sociatur diabolus, qui partem pariter habet suam in utroque genere tentationis internæ, & externæ. Internæ quidem, itentidem castigando carnem, ut blandiatur spiritui, iisdem verbis, quibus ore Philistæorum Dalila dicebat: *Blandire vitium.* Externæ vero augendo nunc fraudes, nunc iras Mundi pro ratione temporis, & agitando in perniciem bonorum, prout agitabat Saulem in perniciem Davidis. *Exagitabat eum spiritus nequam.* 1. Reg. 16. v. 14. Et sic demon revera per se nihil potest, tantum potest, quantum concitare in te potest Carnem & Mundum. Quo pacto, id tibi ratum, fixumque esto, primam curam habendam, ut te contra carnem defendas: hæc enim est Tentatio domestica, quæ nec momentum te deserit, nec solum sinu te fovet, ut Dalila Samsonem, sed intimis ipsa hæret visceribus. alteram, ut te contra Mundum vincatis: hic enim est, qui te proximè circumstat, ita, ut quocunque te veritas, timere necesse sit, quemadmodum olim Davidi contigit, quem Saul per campos, per urbes, per do-

mos, per cavernas, & ex omni parte insectabatur. Tertiam, ut contra demonem te defendas, qui, si caveas à carne, prout facere Samsonem oportebat, & si à Mundo te custodias, uti faciebat David, parum habebit virium ad te vincendum. Neque putes, quancumque studio coneris cautè incedere inter tres istos crudelissimos insidiatores, inutile futurum, si continuo dicas DEO: *Et ne nos inducas in tentationem.* quia quantumvis custodias te ipsum, o quanta nihilominus necessitas assistentis DEI! adeo assidue sunt tentationes, quæ omni momento supervenire possunt, quin advertas, adeo vehementes. *Vigilate & orate, ut non intretis in tentationem.* Mar. 14. v. 38. non satis est vigilare, necesse est orare, prout contra prædones facimus, à quibus se servat, qui vigilat simul, & vicinorum implorat auxilium exclamando: *Prædones, Prædones.*

3. Considera, quanta sit dementia tua, si non expectes, dum insidiatores isti tam maligni ipsi immineant, ut ceteri concludant, sed eos ipse ultro veneris. *Numquid cades avus in laqueum terre absque aucupo?* aiebat Micheas tanquam de re, quæ fieri nunquam possit. 3. v. 5. & hoc tamen toties contingit, quoties non expectatà tentatione illi ultro occurris. *Cades in laqueum terre absque aucupo.* & quando hoc contingit? quando ipse te ingeris in gravem aliquam occasionem prævaricandi. scire igitur oportet, eo casu frustra te supplicare DEO. *Ecce nos inducas in tentationem.* numquid enim

Lii ii 2

hoc

hoc est DEUM ludere, si peras, ne te si-
nat incidere in tentationem, tu verò
sponte tuâ illam ipse accerfas? Non
ergo, si rite perpendas, hæc oratio id
spectat, ut homo evadat è retribus, in
quâ ipse se induit, curiositatis, libidi-
nis, vel recreationis suæ causâ, sed ab
illis, quæ contra voluntatem occur-
runt, qualia erant, quæ Davidi tende-
bantur. *Prævenereunt me laquei mor-
tis.* 2. Reg. 22. v. 6. quia ceterum lex
est certissima, quòd qui ultro in rete se
immittit, more Samsonis, in eo hæreat.
*Immisit in rete pedes suos, tenebitur plan-
ta illius laqueo.* Job. 18. v. 9. Quis avi-
bus cõdoleret si sensu & ratione polle-
rent, quia discernere laqueos, nec
tamen vitarent: Eatenus illis condole-
mus, quatenus sunt omnes bestiola
simplices, quæ nesciunt, quò vadant,
cum tam lætæ properant ad rete. *Atus
festinat ad laqueum, & nescit, quòd de
periculo anima illius agitur.* Prov. 7. v.
23. Quis miseretur ultro irritantis
crabrones? Quis provocantis viperas?
aut è cavernis suis elicientis panteras?
*Quis miserebitur omnibus, qui appropi-
ant bestiis?* Eccl. 12. v. 13. Nemo sa-
nè, jam verò ita tu facis, cum quæris
tentationem: *Appropias bestiis.* provo-
cas contra te tuos Tentatores. & vis
deinde ut tui misereatur Dominus,
cum illi faciunt insultum, teque præ-
servet? scilicet, quando in hunc mo-

dum possis orare magnâ cum fide
impetrandi, quod petis, ceteri præva-
cacio non te quæsiyerit, sed tu oratio-
nem? quando ad amplectendam
cacionem motus fueris sine bono, hæc
est, ita exigente ratione manens, ut
natura obedientiæ, aut lege Christi
prout factum in Judithâ, quæ contra
tro quæteret, in tentorio suo impet
Holofernem, merito nec obliqua
ne dicere DEO suo potuit: *Da mihi
animo constantiam, ut contemnam
& virtutem, ut everiam illum.* Iudith.
9. v. 14. quia illuc ibat ad liberandum
populum suum. at extra hoc casum
quæras tentationem, quomodo
bis DEUM, ut ab illâ te præsternam
nem? *Qui amat periculum, in
periculo.* Eccl. 3. v. 27. Non dicitur
periculum, qui illi se obicit
sine, sed qui hoc sine utilitate non
eo si tu sine utilitate quæras tenta-
nem, quæ est rete tuum, & cum pro-
ris ac ludas, ne peras deinde, vitæ
vet, ne intres. *Et ne tentatus
tentationem,* hoc enim est ad illud
miracula, solum ut possis liberè
dulgere genio. Et hoc postea
jam non est perere amplius, nec
mittat incidere in tentationem
tentare ipsum. *Non tentatus
num DEUM.* Mat. 4.

v. 7.

* * *

* * *

